

Interjú Babuval, a galgahévízi gólyák nevelőszülőjével

Hogy jött az ötlet, hogy madarakkal foglalkozz?

Gyerekkoromban mindig is az volt az álmom, hogy gólyám legyen. Madaraim voltak, papagáj, pinty, amik szépen szaporodtak is. Nagyon szomorú voltam gyerekként, hogy Galgahévízről, a sportpálya közeléből eltűntek a gólyák. Aztán felnőttem, gyermekeim lettek, s épp ők leptek meg azzal az ajándékkal, hogy virtuálisan Kelep gólya nevelőszülőjévé váltam, aki a budapesti állatkertben él.

Sokat járunk a hortobágyi Madárkórházba, mindig elnézem, ahogy a röpképtelen gólyákat tartják. Borzasztó, hogy az áramütések következtében mennyi lenyomorodott, szárnya törött madár van ott. Kérdeztem ott is, hogy nem lehetnék-e igazából is nevelőszülője egy gólyának. A törvényi előírások sajnos nem engedik – volt a válasz, ugyanis a gólya fokozottan védett madár, csak intézmények (állatkert, vadaspark) tarthatják őket, magánszemélyek nem. Aztán egyszer megint arra jártunk, s szóltak, hogy most éppen van egy lehetőség, írjak egy kérvényt a Környezetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőségnek. A kérvényt megírtuk, az engedélyezési folyamat majd egy év volt!

Végül 2015 februárjában hozhattunk el két, áramütött, röpképtelen gólyát, akik egyedi azonosítóval vannak ellátva. Rengeteget olvastam, tanultam, hogy kell őket gondozni, etetni. Szakmai felügyelő, valamint szakértők is segítik a munkámat, ha hozzájuk fordulok: Sasközpont (Jászberény), Dömös (Mályi madármentők kihelyezett tagozata).

Hogy tartod őket, mit esznek, hogy néz ki egy napjuk a gólyáknak?

Készítettünk nekik ágakból, szalmabálákból egy fészekalapot, amire ők hordanak ágakat, mohát. Kaptak egy fészert, hogy behúzódhassanak a téli csapadék elől, de sajnos nem használják. Naponta kétszer kapnak enni, húsevők, nyers ételt esznek. Kacsa vagy csirkenyakat jól összekloffolva, napos csibét fagyasztva (Jászberényből) avagy halat. Ezekre mindig teszek nekik ősszel és tavasszal megfelelő vitamin, ásványi anyag cseppeket.

A téli havazás miatt készülünk a fészek fölé egy féltetőt húzni, mert képesek a hóban, az ónos esőben is a fészekben maradni.

Télen a nagy hidegben egy kis fűtéssel segítjük a fészek melegét megtartani. Tavasszal teszek ki nekik gallyakat, fészekanyagot, szalmát, esetenként szénát. Ülőfákat is állítottunk, hogy kapaszkodva azon álljanak inkább, mint a földön.

Napközben bejárják a hátsó kertet, a földigilisztákat, csigákat összeszededegetik, a kőrózsáimat „kigyomlálják”. A nagy itatójukban meg is mosogatják a csigát, a gilisztát. Talán így könnyebb lenyelni a falatot. Az idegen nagy madarakat (gólya, ragadozó, gém) észreveszik, a felettük levő légteret figyelemmel kísérik. A kisebb madarakra ügyet sem vetnek.

Előfordul, hogy nyest, macska kerülgeti őket, ezért kell védenem a fészek környékét riasztó folyadékkal. Ők maguk nem támadnak, védekezők inkább.

Milyen a kapcsolatuk Veled, Veletek?

Tartózkodóak, de kíváncsiak. Engem megismernek, közelebb jönnek, ha enni kapnak. Nézegetik, mit csinálok a kertben. Nyugodtak, kiegyensúlyozottak. Szeretik, ha a megszokott kabátom, mellényem van rajtam. Idegenek esetében távolabb maradnak.

Gyerekek jöhetnek-e megnézni a gólyákat?

Volt már rá példa, csak meg kell beszélni előre. A kerítéstől ők is jól megfigyelhetik, láthatják a gólyákat és közben beszélgetünk, kérdéseikre válaszolok. Nagy élmény nekik!

Köszönöm szépen a riportot, fantasztikus dolog, hogy falunkban van egy madármentő hölgy, család. Sok sikert és kitartást kívánok.

Nagy Andrea

2019 szeptember